

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6140/2020
21.01.2021.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Бојан Стојановић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Далибор Митић адвокат из ..., ради измене одлуке о вршењу родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 245/20 од 02.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈА, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 245/20 од 02.09.2020. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји П2 283/19 од 04.03.2020. године у ставу првом, ставу другом, ставу трећем и ставу петом изреке.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 245/20 од 02.09.2020. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји П2 283/19 од 04.03.2020. године у ставу четвртном и ставу шестом изреке и пресуда Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји П2 283/19 од 04.03.2020. године у ставу четвртном и ставу шестом изреке и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји П2 283/19 од 04.03.2020. године, ставом првим изреке, мал. дете парничних странака ВВ рођен ... године у ..., поверен је тужиоцу АА из ..., као оцу, на самостално вршење родитељског права, са адресом и пребивалишем детета у месту пребивалишта и на адреси оца. Ставом другим изреке обавезана је тужена ББ из ... да на име доприноса у издржавању мал. ВВ плаћа месечни износ од 8.000,00 динара, почев од 21.11.2018. године, као дана подношења тужбе, па док ова обавеза траје или не буде измењена, и то од 01. до 05. у месецу за текући месец, на руке тужиоца АА, као оца, а све у року од 15 дана од пријема пресуде. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац АА из ... да на име доприноса у издржавању малолетне ГГ, рођене године плаћа износ од 5.000,00

динара месечно, почев од 21.11.2018. године, као дана подношења тужбе, па док ова обавеза траје или не буде измењена и то од 01. до 05. у месецу за текући месец, на руке тужене ББ, а све у року од 15 дана од пријема пресуде. Ставом четвртим изреке одлучено је да се одржавање личних односа тужене ББ, као мајке, са мал. ВВ одвија спонтано, када се тужена налази у ... или тужилац поведе са собом мал. ВВ у ..., где повремено борави, а све по претходном договору са тужиоцем. Ставом петим изреке одлучено је да се овом пресудом мења пресуда Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји П2 115/18 од 05.07.2018. године, у делу изреке пресуде у ставу 2, 3. и 4. у односу на мал. ВВ. Ставом шестим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 245/20 од 02.09.2020. године, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност другостепене пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20), у вези члана 202. Породичног закона, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија делимично основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на које ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији се паушално указује на постојање битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, а битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. истог Закона није прописана као ревизијски разлог, у смислу члана 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Параћину – Судске јединице у Ћуприји П2 115/18 од 05.07.2018. године, разведен је брак између ББ из ... и АА из ... закључен дана 25.11.2000. године; малолетна деца странака ДД, рођена године, ГГ рођена године и ВВ, рођен године, поверени су мајци, овде тужиљи ББ из ... на самостално вршење родитељског права, а пребивалиште деце је одређено у месту становања мајке; отац (овде тужилац) је обавезан да на име доприноса за издржавање мал. деце плаћа укупан износ од 28.000,00 динара месечно, почев од истека издржавања казне затвора па убудуће док за то постоје законски разлози од 01. до 05. у месецу за текући месец и уређен је начин одржавања личних односа између малолетне деце и оца по моделу ближе наведеном у изреци пресуде.

Након престанка брачне заједнице малолетна деца странака су живела са мајком у стану у ..., а када је тужена отишла на привремени рад у ..., почев од ... 2018. године о деци се старала њена мајка. Од јула 2018. године, након завршетка школске године мал. ВВ је претежно боравио у ..., код бабе и деде по оцу, а након одласка мајке у ..., од ... месеца 2018. године потпуно је прешао да живи код оца који се тог месеца и вратио са издржавања казне затвора на коју је био осуђен. Од пресељења, па до доношења одлуке у овој парници, мал. ВВ живи код оца у

Тужилац је запослен на одређено време у пекарско угоститељској радњи свог оца, и остварује зараду у износу од 21.150,00 динара. Тужена се налази у сталном радном односу у иностранству, месечно остварује зараду у износу од 3.600 CHF, а почев од 01.02.2020. године пребивалиште тужене се налази у граду ... у Малолетне ћерке парничних странака су одлучиле да остану да живе са мајком, с тим што је најстарија ћерка у међувремену, након давања мишљења Центра за социјални рад, постала пунолетна, док је мал. ВВ изразио јасно опредељену жељу да остане да живи са оцем у Стручни тим Центра за социјални рад је утврдио и препознао проблем у комуникацији родитеља, који одбијају сарадњу, али вербализују да су сагласни да мал. ВВ може да искаже слободну вољу у вези са одржавањем контаката са родитељем коме није поверен. Оба родитеља су подобна за вршење родитељског права, али постоји јасно опредељење мал. ВВ за живот са оцем, због чега је и предлог Центра за социјални рад да се самостално вршење родитељског права над мал. ВВ повери тужиоцу, као оцу.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање судови су правилно применили материјално право одлучујући о самосталном вршењу родитељског права и висини доприноса за издржавање малолетне деце, који су родитељи дужни да дају.

Наводи ревизије којима се указује да тужилац није подобан да му се дете повери на самостално вршење родитељског права, с обзиром да је учинилац кривичног дела недозвољене производње и стављање у промет опојних дрога, за шта је осуђен на казну затвора у трајању од три ипо године, не утиче на правилност и законитост побијане одлуке. У току поступка није утврђено да тужилац на било који начин угрожава психофизички развој мал. ВВ, а из извештаја органа старатељства произлази да оба родитеља имају подобност за самостално вршење родитељског права. Поред тога, мал. ВВ је изразио искључиву жељу да настави живот у домаћинству свог оца. Имајући у виду право детета на слободно изражавање свог мишљења, коме се мора посветити дужна пажња у смислу члана 65. Породичног закона, те да је у најбољем интересу мал. ВВ да настави да живи у домаћинству свог оца, правилно су судови одлучили о самосталном вршењу родитељског права, поштујући жељу мал. детета која није у супротности са његовим најбољим интересом.

Правилно су судови одлучили о висини издржавања мал деце, имајући у виду могућности родитеља, као дужника издржавања и потребе мал. деце, као поверилаца издржавања, све у смислу члана 160. став 2. и став 3. Породичног закона, а разлоге за такву одлуку у свему прихвата и Врховни касациони суд.

На правилност побијане пресуде не утичу наводи ревизије којима се указује да суд није утврдио месечну обавезу за издржавање најстарије ћерке парничних странака, ДД с обзиром да је она у току поступка постала пунолетна, чиме је стекла парничну способност и у том смислу може, без обавезе законског заступања од стране мајке, да у посебној парници тражи од суда да утврди висину доприноса за издржавање коју би њен отац био дужан да јој плаћа.

Због свега наведеног одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о начину одржавања личних односа мал. ВВ са туженом као мајком, судови нису правилно применили материјално право, на шта се основано указује у ревизији. Наиме, у току поступка је утврђено да парничне странке нису у добрим односима, због чега нема могућности да се договарају у вези одржавања личних односа тужене, као мајке са мал. ВВ У таквој ситуацији, суд је дужан да одреди начин на који ће се одржавати лични односи детета са родитељем који не врши самостално родитељско право, а у складу са животним околностима и чињеницом да мајка живи у Зато је ревизија тужене делимично усвојена и одлучено као у ставу другом изреке.

У поновном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама из ове пресуде и на јасан и прецизан начин одредити како ће тужена и мал. ВВ одржавати личне односе, при чему ће о томе претходно прибавити мишљење Центра за социјални рад, а у смислу члана 270. Породичног закона.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1, члана 416. став 2. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић